

Devarim : Moses' Shifting Narrative

Source Sheet by Judith Spicehandler

"Narrative is the way we understand our lives"

- Robert Bellah

I. Who's idea was it to send the spies in to the Land?

Deuteronomy 1:22-23

(22) Then all of you came to me and said, "Let us send men ahead to reconnoiter the land for us and bring back word on the route we shall follow and the cities we shall come to." (23) I approved of the plan, and so I selected twelve of your men, one from each tribe.

Numbers 13:1-2

(1) The LORD spoke to Moses, saying, (2) "Send men to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelite people; send one man from each of their ancestral tribes, each one a chieftain among them."

Rashi on Numbers 13:2

...שלח לך SEND THEE (more lit., for thyself) — i.e. according to your own judgement: I do not command you, but if you wish to do so send them. — God said this because the Israelites came to Moses and said. "We will send men before us etc.", as it is said, (Deuteronomy 1:22): "And you approached me, all of you, [saying, We will

דברים א':כ"ב-כ"ג

(כב) וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כְּלִכְמֹתְכֶם וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלַחְנָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ וַיָּשׁוּבוּ אֲתָנוּ דָּבָר אֶת-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נֵעֲלָה-בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֵלֵינוּ: (כג) וַיִּטֵּב בְּעֵינַי הַדָּבָר וְאָקַח מִכֹּם שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ:

במדבר י"ג:א-ב

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) שְׁלַח-לְךָ אֲנָשִׁים וַיִּתְרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלַחוּ כָל נְשִׂיא בְהֵם:

רש"י על במדבר י"ג:ב

...שלח לך. לְדַעְתָּךְ, אֲנִי אֵינִי מְצַוֶּה לְךָ, אִם תִּרְצֶה שְׁלַח; לְפִי שֶׁבָאוּ יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ נִשְׁלַחְנָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר "וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כְּלִכְמֹתְכֶם" וְגו' (דברים א'), וּמֹשֶׁה נִמְלָךְ בְּשִׂכְנֵיהֶם... (תנחומא):

send men, etc.]”, and Moses took counsel with the Shechinah (the Lord)...

Nechama Leibowitz, Studies in Devarim, pp. 19-20

Moses originally did not mention that the proposal came from the people because that was natural and understood... But [in Deuteronomy, he] recalls this detail... not because it was not known to his listeners or consisted of anything extraordinary, but simply to be able to draw a moral, to emphasize the direct responsibility of their ancestors for their actions.

II. Who said what?

Deuteronomy 1:25

(25) They took some of the fruit of the land with them and brought it down to us. And they gave us this report: “It is a good land that the LORD our God is giving to us.”

דברים א'כ"ה

(כה) וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיּוֹרְדוּ
אֵלֵינוּ וַיִּשְׁבוּ אֵתָנוּ דָּבָר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ:

Numbers 13:26-33

(26) They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land. (27) This is what they told him: “We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit. (28) However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there. (29) Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan.” (30) Caleb hushed the people before Moses and said, “Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it.” (31) But the men who had gone up with him said, “We cannot attack that people, for it is stronger than we.” (32) Thus they spread calumnies among the Israelites about the

במדבר י"ג:כ"ו-ל"ג

(כו) וַיֵּלְכוּ וַיִּבְאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־כָּל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּאֲרָן
קְדֻשָּׁה וַיִּשְׁבוּ אֵתָם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה
וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ: (כז) וַיְסַפְּרוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ בָּאוּנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה־פְרִיָּהּ: (כח)
אֶפֶס כִּי־עֵז הָעַם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים
בְּצֻרוֹת גְּדֹלַת מְאֹד וְגַם־יְלָדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ
שָׁם: (כט) עַמְלֹק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנֶּגֶב
וְהַחִטִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר
וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל־יַד הַיַּרְדֵּן: (ל)
וַיְהִי כָלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֶה
נַעֲלֶה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַח לָהּ:
(לא) וְהָאֱנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֵא
נוֹכַח לַעֲלֹת אֶל־הָעָם כִּי־חֹזֵק הִוא מִמֶּנּוּ:
(לב) וַיִּצְיֵאוּ דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ
בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא

land they had scouted, saying, “The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are men of great size; (33) we saw the Nephilim there—the Anakites are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them.”

Numbers 13:26-33

(26) They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land. (27) This is what they told him: “We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit. (28) However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there. (29) Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan.” (30) Caleb hushed the people before Moses and said, “Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it.” (31) But the men who had gone up with him said, “We cannot attack that people, for it is stronger than we.” (32) Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying, “The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are men of great size; (33) we saw the Nephilim there—the Anakites are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them.”

Numbers 14:6-7

וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי
מְדוֹת: (לג) וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי
עֵנַק מוֹהַנְּפִלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כְּחַגְגָּבִים וְכִן
הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

במדבר י"ג:כ"ו-ל"ג

(כו) וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־כָּל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַר פָּאָרָן
קְדֻשָׁה וַיֹּשְׁבוּ אֹתָם דְּבַר וְאֶת־פְּלִהֵעָה
וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ: (כז) וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה־פְּרִיָּהּ: (כח)
אִפְסֵי כִי־עָזוּ הָעָם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים
בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יְלָדֵי הָעֵנַק רָאִינוּ
שָׁם: (כט) עָמְלַק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב
וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר
וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: (ל)
וַיְהִי כָלֶב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֶה
נַעֲלֶה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַל לָהּ:
(לא) וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא
נוֹכַל לַעֲלֹת אֶל־הָעָם כִּי־חַזֵּק הִוא מִמֶּנּוּ:
(לב) וַיֵּצִיאוּ דְבַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ
בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֵיהָ הִוא
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי
מְדוֹת: (לג) וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי
עֵנַק מוֹהַנְּפִלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כְּחַגְגָּבִים וְכִן
הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

במדבר י"ד:ו'-ז'

(6) And Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh, of those who had scouted the land, rent their clothes (7) and exhorted the whole Israelite community: "The land that we traversed and scouted is an exceedingly good land."

Rashi on Deuteronomy 1:25

AND THEY SAID, THE LAND IS GOOD — Who were they who spoke of it being good? Joshua and Caleb (Sifrei Devarim 23:3).

Alshich on Torah, Deuteronomy 1:22

... **Why did Moshe leave out all of their evil speech and say that they said, "It is a good land?" If it was a land that eats up its inhabitants, as they had said, how was the land good?** And not only that, but he said that they said, "that the Lord our God is giving to us." And it was just the opposite - they (actually the people) said (Numbers 14:2), "Why is the Lord taking us to that land to fall by the sword?"

Ramban on Deuteronomy 1:25

(1) AND THEY SAID: 'GOOD IS THE LAND WHICH THE ETERNAL OUR G-D GIVETH UNTO US.'

... The correct interpretation is as I have already explained [on Bemidbar 13:32]: **All the spies admitted before Moses and Aaron and the whole congregation, saying, "We came unto the Land whither thou sentest us, and surely it floweth with milk and honey; and this is the fruit of**

(ו) ויהושע בן־נון וְכָלֵב בְּנֵי־יִפְנֶה
מִן־הַתְּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם: (ז)
וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עַדַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתָּה טוֹבָה
הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד:

רש"י על דברים א':כ"ה

ויאמרו טובה הארץ. מי הם שאמרו
טובתה? יהושע וכלב (שם):

תורת משה - אלשיך, דברים א':כ"ב
(א) ותקרבו אלי כלכם כו'. (ח) אומרו
וישיבו אותנו דבר ויאמרו טובה הארץ
כו' כי לא אמרו כי אם עז העם ולא
נוכל לעלות אל העם ויוציאו דבת הארץ
רעה כי ארץ אוכלת יושביה היא ולמה
השמיט משה כל דבתם רעה ואמר
שאמרו טובה הארץ אם אוכלת
יושביה כמאמרם היתה איך היתה
טובה הארץ ולא עוד אלא שאומר
שאמרו אשר ה' אלהינו נותן לנו ואדרב'
הם אמרו ולמה ה' מביא אותנו לנפול
בחרב ואיך יאמר שאמרו שה' אלהינו
נותן לנו וגם ויאמרו היא תיבה מיותרת.

רמב"ן על דברים א':כ"ה

(א) ויאמרו טובה הארץ אשר ה'
אלהינו נתן לנו ... והנכון מה שפירשתי
שם (במדבר יג לב) שכולם הודו לפני
משה ואהרן וכל העדה ואמרו (שם יג
כו) באנו אל הארץ אשר שלחתנו
וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה
והנה כלם בהסכמה אחת בטובת

it." Thus they were all in consensus on the goodness of the Land itself, but, with reference to the strength of those nations living there, they melted the people's hearts. Then, when [the ten spies] saw that Joshua and Caleb were encouraging the people to wage war, the spies came to the children of Israel not in the presence of Moses and they disseminated a slanderous report about the Land to the effect that "it is a Land that eateth up the inhabitants thereof." This is [what Moses meant when he stated here], *and ye murmured in your tents*. The people also did not mention this slander in the presence of Moses for he would refute them because they [the spies themselves] did not say so at first [that the Land kills its inhabitants]; instead they admitted that it is a good Land, "and surely it floweth with milk and honey." Rather, they said to Moses, "Whither are we going up? our brethren have made our heart to melt, saying, 'The people is greater and taller than we.'" Therefore, Moses now said to them: "It is true as you say that that people is great and tall, but 'the Eternal will fight for you according to all that He did for you from Egypt even till now.'" This, then, is the sense of the verse, 'Yet in this thing ye do not believe the Eternal your G-d,' which means that the hindrance [to your immediate entry into the Land] was only a result of insufficient faith [you had in G-d]. Thus the whole section is explained in accordance with the simple meaning of Scripture and its purport.

Rashi on Deuteronomy 1:25

AND THEY SAID, THE LAND IS GOOD — Who were they who spoke of it being good? Joshua and Caleb (Sifrei Devarim 23:3).

הארץ אבל בחזק העמים ההם המסו את לבבם ואחרי כן בראותם כי יהושע וכלב יחזקו את לבם למלחמה באו שאר המרגלים אל בני ישראל שלא בפני משה והוציאו דבה על הארץ שהיא ארץ אוכלת יושביה וזהו ותרגנו באהליכם (דברים א':כ"ז) וגם העם לא יזכירו בפני משה הדבה הזאת כי יכחישם שלא אמרו כן בתחלה והודו שהיא טובה וגם זבת חלב ודבש אבל אמרו למשה (דברים א':כ"ח) אנה אנחנו עולים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ועל כן יאמר להם משה עתה אמת הוא כדבריכם שהעם ההוא גדול ורם אבל ה' ילחם לכם ככל אשר עשה עמכם ממצרים ועד הנה וזה טעם ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלהיכם שאין העכבה אלא ממיעוט אמנה הנה כל הפרשה כפשוטה ומשמעה:

רש"י על דברים א':כ"ה

ויואמרו טובה הארץ. מי הם שְׁאָמְרוּ טוֹבָתָהּ? הַיּוֹשֵׁעַ וְכָלֵב (שם):

Yet Ramban is aware that the initial report of the spies heard by Moshe contained much negativity that he now omits. If so, how can Moshe give such a skewed report?

Malbim on Deuteronomy 1:25

For they were sent about this, to see the goodness of the land... Since they were sent about this detail, they had to give an answer to those that sent them. And they admitted about this that, "It is a good land" from the perspective of [it being], "that the Lord our God is giving [it] to us" - that if the Lord gives it to us miraculously, there is no objection about the land itself. **And [Moshe] did not mention that which they said (Numbers 13:28), "However, the people who inhabit the country are powerful" - as this was not an answer, since they were not sent about this... So [the people] should not have paid attention to this, since they gave a positive answer to that which they were sent about. And regarding that which they said, "the people are powerful," they were not sent about it.**

מלבי"ם על דברים א'כ"ה
 (א) ויקחו, ובכ"ז לקחו בידם מפרי הארץ ויורידו אלינו כי ע"ז נשלחו לראות טובת הארץ ופירותיה, וע"ז וישיבו אותנו דבר כי על פרט זה נשלחו ועל פרט זה היה להם להשיב תשובה לשולחיהם ובזה הודו כי טובה הארץ מצד זה אשר ה' אלהינו נותן לנו שאם ה' יתננה לנו בדרך נס אין שום ערעור על הארץ עצמה, ולא הזכיר מה שאמרו כי עז העם היושב בארץ שזה לא היה תשובה אחר שע"ז לא נשלחו, [שהתשובה לא יצדק רק על דבר שעליו נשלח, אבל ענינים אחרים נקרא ספור והגדה לא תשובה] ולא היה להם לשום לב ע"ז, אחר שע"מ שנשלחו הביאו תשובה טובה ועל זה שאמרו כי עז העם לא נשלחו כי משה עצמו א"ל שעז העם רק שה' יתן אותם בידם עפ"י נס:

III The people's complaints

Numbers 14:1-2

(1) The whole community broke into loud cries, and the people wept that night. (2) All the Israelites railed against Moses and Aaron. "If only we had died in the land of Egypt," the whole community shouted at them, "or if only we might die in this wilderness!"

במדבר י"ד:א'-ב'
 (א) וַתִּשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלַיְלָה הַהוּא: (ב) וַיִּלְלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לֹדְמֵתוּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לֹדְמֵתוּנוּ:

Deuteronomy 1:26-28

(26) Yet you refused to go up, and flouted the command of the LORD your God. (27) You sulked in your tents and said, "It is because the LORD hates us that He brought us out of the land of Egypt, to hand us over to the Amorites to wipe us out. (28) What kind of place are we going to? Our kinsmen have taken the heart out of us, saying, 'We saw there a people stronger and taller than we, large cities with walls sky-high, and even Anakites.'"

דברים א':כ"ו-כ"ח

(כו) וְלֹא אָבִיתֶם לְעֹלֹת וּתְמָרוֹ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (כז) וּתְרַגְגְּנוּ בְּאָהֳלֵיכֶם וּתְאָמְרוּ בְּשִׁנְאֵת יְהוָה אֱתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת אֶתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ: (כח) אָנָּה | אֲנַחְנוּ עֲלֵים אֲחִינוּ הַמִּסּוֹ אֶת־לְבָבָנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וָרֵם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם:

IV Who spoke to encourage the people?**Deuteronomy 1:29**

(29) I said to you, "Have no dread or fear of them.

דברים א':כ"ט

(כט) וְאָמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעֲרָצוּן וְלֹא־תִירָאוּן מֵהֶם:

Numbers 14:5-7

(5) Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembled congregation of the Israelites. (6) And Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh, of those who had scouted the land, rent their clothes (7) and exhorted the whole Israelite community: "The land that we traversed and scouted is an exceedingly good land."

במדבר י"ד:ה'-ז'

(ה) וַיִּפְּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־קְהַל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ו) וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֵה מִן־הַתְּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם: (ז) וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֲתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד:

Malbim on Numbers 14:5

"And Moshe and Aharon fell on their faces": Here it is not mentioned what they said to them, but it is mentioned in [Deuteronomy].

מלבי"ם על במדבר י"ד:ה'

(א) ויפל משה ואהרן על פניהם פה לא נזכר מה שאמרו להם ונזכר זה במ"ת

Shadal on Numbers 14:5

When Yehoshua and Kalev saw that Moshe and Aharon humbled themselves before the

שד"ל על במדבר י"ד:ה'

כאן כשראו יהושע וכלב את משה ואת אהרן משפילים מעלתם לפני העם,

people (by bowing down), a divine fire burned in them ... and they did not let them speak, but they spoke on their behalf.

בערה ברוחם אש ה', וקרעו בגדיהם,
ולא הניחו להם שידברו, ודברו הם
בשבילם.

Tzror HaMor on Torah, Deuteronomy 1:1

And how did [Moshe] say, "I said to you, 'Have no dread or fear of them.'" As we did not find that Moshe said something like this or something similar to it. Rather he was quiet and fell on his face... And perhaps we can say that since Yehoshua and Kalev, his students, said to [the people] (Numbers 14:9, "Only you must not rebel against the Lord. Have no fear then of the people of the country, for they are our prey: their protection has departed from them, but the Lord is with us. Have no fear of them" - **Moshe considered these words as if he said them himself.**

צרור המור על התורה, דברים א':א'
... (ד) והנה יש לראות בכאן איך אמר
ואומר אליכם לא תערצון ולא תיראון
מהם. כי לא מצינו שמשה אמר להם
דבר כזה ולא כיוצא בו. אבל שתק
ונפל על פניו כאומרו שם ויפול משה
ואהרן על פניהם ולא דיבר להם דבר.
וא"כ איך אמר בכאן ואומר להם לא
תערצון. ואולי נאמר שאחר שיהושע
וכלב תלמידיו אמרו להם אך בה' אל
תמרודו ואתם אל תיראו את עם
הארץ סר צלם מעליהם וה' אתנו אל
תיראום. חשב משה אלו הדברים
כאלו הוא עצמו אמרם. ולכן אמר
להם ואומר אליכם לא תערצון ולא
תיראון. כי אלה הדברים כולם נכללים
במאמר יהושע וכלב למעיין בהם...

V The Punishment of the Spies

Numbers 14:36-38

(36) As for the men whom Moses sent to scout the land, those who came back and caused the whole community to mutter against him by spreading calumnies about the land— (37) those who spread such calumnies about the land died of plague, by the will of the LORD. (38) Of those men who had gone to scout the land, only Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh survived.

במדבר י"ד:ל"ו-ל"ח

(לו) וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר
אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשׁוּבוּ (וילוננו) [וַיְלִינּוּ] עָלָיו
אֶת־כָּל־הָעֵדוּת לְהוֹצִיא דָבָר עַל־הָאָרֶץ:
(לז) וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דַבַּת־הָאָרֶץ
רָעָה בַּמִּגַּפָּה לְפָנֵי יְהוָה: (לח) וַיְהוֹשֶׁעַ
בֶּן־נּוּן וְכָלֵב בֶּן־יִפְתָּה חַיִּי מִן־הָאֲנָשִׁים
הָהֵם הַהֹלְכִים לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ:

Deuteronomy 1 - Silence about the punishment of the spies (and also about their names, their stature).

VI Why did Moshe not enter the land?

Deuteronomy 1:37

(37) Because of you the LORD was incensed with me too, and He said: You shall not enter it either.

דברים א':ל"ז

(לז) גַּם־בִּי הִתְאַנַּף יְהוָה בְּגַלְלֵכֶם לְאֶמֶר
גַּם־אֶתָּה לֹא־תָבֹא שָׁם:

Numbers 20:11-12

(11) And Moses raised his hand and struck the rock twice with his rod. Out came copious water, and the community and their beasts drank. (12) But the LORD said to Moses and Aaron, "Because you did not trust Me enough to affirm My sanctity in the sight of the Israelite people, therefore you shall not lead this congregation into the land that I have given them."

במדבר כ':א-י"ב

(יא) וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיִּךְ אֶת־הַסֵּלַע
בְּמַטְּהוֹ פְּעָמָיִם וַיֵּצֵאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתְּ
הָעֵדָה וּבְעֵירָם: {ס} (יב) וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־הָרִן יַעֲזֹב
לֹא־הָאֵמַנְתָּם בִּי לְהַקְדִּישְׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְכֹן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקֹּהֶל הַזֶּה
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם:

Malbim on Deuteronomy 1:36

The crux of the decree the Moshe would not enter the land was decreed as a result of the sin of the spies... But if God had been sanctified at Mei Merivah, it would have been possible to nullify the decree. But because of the sin [of Moshe] at Mei Merivah, it was not possible to change the decree.

מלבי"ם על דברים א':ל"ו

... עקר הגזרה שלא יכנס משה לארץ
נגזר בסבת חטא המרגלים רק שהיה
גז"ד בלא שבועה ואם היה מתקדש שם
ה' במי מריבה היה אפשריות שתתבטל
הגזרה וע"י חטא מי מריבה לא היה
אפשר לשנות הגזרה :...

Haamek Davar on Deuteronomy 1:37

... And [Moshe] said that this thing caused God to get angry with him at the end of forty years (with the rock). For his main sin was that he did not show Israel how to fulfill their needs in a natural way... And all of this began with the story of the spies in that [the people then first] sought the natural way [of doing things].

העמק דבר על דברים א':ל"ז

(א) גם בי וגו'.... ואמר שזה הענין גרם
שהתאנף ה' במשה בסוף ארבעים שנה.
שעיקר החטא שלו היה שלא הראה
לישראל הדרך לבא למלוי צרכיהם
בדרך השגחת הטבע ע"י תורה ותפלה
כמו שנתבאר בפ' חקת. וכ"ז החל

במעשה מרגלים במה שבקשו הליכות
הטבע:

VII Is There Some Macro-Framework Through Which to Understand What Moshe is Doing?

Nechama Leibowitz, Source Sheet on Devarim 1945

ר' דוד הופמן, בפירושו לספר דברים קובע שיש להסביר את הסתירות המדומות
(או)
ההבדלים) בין מקומנו לבמדבר י"ג מתוך "שמשה רבנו מדבר שם כהיסטוריון וכאן
כמוכיח".

R. David Hoffman, in his commentary on the Book of Deuteronomy posits that the apparent contradictions (or differences) between our place (Deuteronomy 1) and Numbers 13 can be explained by [the understanding that] our teacher, Moshe, is speaking as a historian there and as a preacher here

Yonatan Grossman, "The Difference between Devarim and Earlier Accounts"

Since Moshe has an educational purpose for this review of the events of Israel in the desert, it is important for him to emphasize the nation's situation and the spiritual level of the public at these events... The ten spies who issued an evil report on the land are not important now; what is important is the refusal of the nation to go up and inherit the land. The main characters in parashat Shelach are the spies, but Moshe places a harsh spotlight on the behavior of the nation, in its reaction to the mission of the spies...

- Moshe is interested at pointing the accusing finger at the nation leaving them no room for excuses (for example by letting them blame the negative report of the spies), and therefore, he wants to lessen the weight of the spies' words while emphasizing the capitulation of the nation. Within the spies there were two groups, and in the end, the nation in its entirety decided to adopt the negative version. **Therefore, Moshe quotes the words of Yehoshua and Calev - "the land is good,"** thereby increasing the guilt of the nation.

Abarbanel on Torah, Deuteronomy 1:22

Why did our master, Moshe, not want to inform them in this recounting how God, may He be blessed, commanded him about the sending [of the spies], with His saying, "Send spies for yourself, etc.?" Rather he

אברבנאל על תורה, דברים א'כ"ב
(ג) ואמנם למה משה אדונינו בזה הספן
לא רצה להודיע איך השם ית' צוהו
בשליחותם. באמרו שלח לך אנשים וגו'

attributed the thing to [the people] and to himself... And also why did he not recount the commands that our teacher, Moshe - peace be upon him - commanded the spies, that they should see the people, the land and the cities? And also why did he not present what the spies said, "it is a land that eats up its inhabitants?" **The reason for all of this is that he was speaking with the second generation - their children that arose after them. And if they heard the truth of the incident as it happened, they would say that the reason for the delay in the desert was God, may He be blessed... They would say, "Why did God put a stumbling block in front of the blind?" And they would also speak about Moshe, thinking that he was also truly a cause for their delay, since he - peace be upon him - commanded things to the spies that the people had not asked for and [God] had not commanded... For behold it is these questions [of Moshe's] that necessitated [the spies'] answers... And they would say that... [God] and Moshe, his servant, were the ones that caused the delay of their fathers in the desert all of this long time. **This is the opposite of what Moshe was trying to explain to them, to internalize the praise of the commandments and their observance... And Moshe also saw that if he told them what the spies had said - [that] the land was one that ate up its inhabitants - perhaps this would melt the hearts of the people now as well, and they would be afraid and intimidated from going [into the Land of Israel], like their fathers had done. Behold that it is because of this that he left out the recounting of the three things mentioned: God's command of the [mission]; Moshe's command to the spies regarding the land, the people and the cities; and the evil speech that the spies spoke. And about this did the Sages say (Yevamot 65b), "It is permitted to alter [the truth] for the sake of peace."****

וייחס הדבר אליהם ולעצמו באמרו ותקרבון אלי כלכם וגומר וייטב בעיני הדבר וגומר. וגם כן למה לא ספר הצווים אשר צוה משה רבינו ע"ה למרגלים שיראו העם. והארץ. והערים. וגם למה לא פירש מה שאמרו המרגלים ארץ אוכלת יושביה היא: (ד) הסבה בכל זה הוא לפי שהיה מדבר עם הדור האחרון בניהם אשר קמו מאחריהם. ואם ישמעו אמת המאורע כמו שקרה יגזרו אומר באמת שסבת העכוב במדבר היה השם יתברך כיון שהוא צוה למשה בשליחות המרגלים ויאמרו למה ה' נתן מכשול לפני עורים והיה ראוי שלא יספיק בידם לשלחם בהסכימם בשליחותם אף כי הוא יתברך היה השולח מעצמו וגם ידברו במשה ויחשבו שהוא גם כן היה בעצם סבת העכוב אחרי שהוא עליו השלום צוה למרגלים בדברים שלא שאלו העם ולא צוה ית' עליהם. והוא במה שצוה אותם שיודיעוהו מה הארץ ומה הערים. ומה העם המעט הוא אם רב החזק הוא הרפה. כי הנה השאלות האלה הנה אשר חייבו תשובתם. ומזה נמשך מה שנמשך וילונו אם כן נגד משה. ויאמרו אתה הסבות את לבם אחורנית ופתחת פה לשטן ויאמרו שהסבה הראשונה יתברך ומשה עבדו הם אשר סבבו עכוב אבותיהם במדבר כל הזמן הרב ההוא הפך מה שהשתדל משה לבארו אליהם להשריש בלביתם סבת שבח המצות ושמירתם כמו שאמרת. וגם ראה משה אם היה מגיד להם מה שאמרו המרגלים ארץ אוכלת יושביה היא. אולי גם עתה

בזה יימס לבב העם וייראו ויפחדו
 מלבא שמה כמו שעשו אבותיהם. הנה
 בעבור זה השמיט ספור שלשה דברים
 הנזכרים. הצווי האלהי בשליחות. וצווי
 משה למרגלים בענין הארץ והעם
 והערים. ולשון הרע שאמרו המרגלים
 וע"ז ארז"ל בב"מ ח' השוכר את
 הפועלים מות' לשנות מפני השלום.
 והותר בזה הספק הט':

VIII Towards a Proto-postmodernist Reading

According to the two last sources, Moshe presented a narrative partly based on misinformation. Yet, as Abarbanel reminds us, the Rabbis tell us that it is sometimes more correct and productive to alter facts than to present them as they are. But did Moshe actually lie here or did he simply present a different perspective of the same facts?

Rav Kook, Olat Raya, I 330

And even things that appear...
 contradictory, only via the gathering of all
 the parts and all the elements and all
 opinions that appear to differ... only
 through them **will the light of truth**
appear...

Rav Shagar, Judaism and Postmodernism - Concluding Thoughts

Openness can be a higher perspective – absolute commitment to my truth, but with the capacity to recognize the truths of others.

Sefat Emet

"These are the words Moses spoke" (Deut.1:1) The Midrash comments that the language of Torah heals the tongue, as Scripture says: "the tree of life is healing for the tongue" (Prov. 15:4) . The Zohar compares the Torah to a tree; it has branches, fruit, leaves, and bark in addition to the trunk of the tree itself, to which all of these are joined. So, too, the Torah: it gives sustenance and life to all of creation; each being is attached to it, according to its rung of holiness. For by Torah the Holy One created the word, all things are as a garment to the innermost point."

The languages in which Torah is explained are also but a garb. The divine utterance is Torah itself, which is then garbed in other tongues. From this derives the "healing to the tongue" That is why the sages permitted bibles to be written in every language. Our text goes on to say: "Moses agreed to explain this teaching." (Deut. 1:5) and Rashi says that he explained it to them in seventy languages. This is why it says "explain" (be'er can also mean "well"): The more broadly Torah's light expands through its outer garments, the closer everything gets to the innermost. In this way, the inner wellspring becomes most open.

Made with the Sefaria Source Sheet Builder
www.sefaria.org/sheets